

Лічк: ТЕРЕ ПОЕМЪ, ТЕРЕ БЛГОСЛОВІМЪ, ТЕРЕ БЛГОДАРІМЪ, ГДН, Н МОЛІМЪ ТИ СЛ, БЖЕ НАШ.

СЦІЕННИКЪ ПРИКЛОНИКЪ ГЛАВЪ, МОЛНТЕА БТАЙ:

ГЕРВЪ РАДИ, ВЛКО ПРЕТЪЙ, Н МЫ ГРКШНІН Н НЕДОСТГОЙНІН РАКН ТКОИ, СПОДОБЛШІНЕА СЛЪЖІТИ СТЪМЪ ТКОЕМЪ ЖЕРТВЕННИКЪ, НЕ РАДИ ПРАВДЪ НАШНХЪ, НЕ КЪ СОТВОРІХОМЪ ЧТО БЛГО НА ЗЕМЛІ, НО РАДИ МЛТИ ТКОЕА Н ЦЕДРОТЪ ТКОИХЪ, ІАЖЕ НЗЛІАЛЪ СІИ БОГАТНЪ НА НЫ, ДЕРЗАЮЩЕ ПРНБЛНЖАЕМЕА СТЪМЪ ТКОЕМЪ ЖЕРТВЕННИКЪ: Н ПРЕДЛОЖШЕ ВМБСТОСБРЪЗНАА СТЪГЪ ТЧЛА Н КРЪВЕ ХРТА ТКОЕГЪ, ТЕРЕ МОЛНМЕА, Н ТЕРЕ ПРНЗЫВАЕМЪ, СТЕ СТЪХЪ: БЛГОКОЛЕНІЕМЪ ТКОЕА БЛГОСТИ, ПРНТН ДХЪ ТКОЕМЪ СТЪМЪ НА НЫ, Н НА ПРЕДЛЕЖАЩЫА ДАРЫ СІА, Н БЛГВІТИ А, Н УСТІТИ, Н ПОКАЗАТИ,

Н ДІАКОНЪ ПРНХОДНТЪ ВЛІЗЪ КО ІЕРЕЮ Н ГЛАГОЛЕТЪ ТАЙНЪ:

БЛГОСЛОВІ ВЛКО, СТЪН ХЛКЪ.

СЦІЕННИКЪ ЖЕ КОРАКЪ, ЗНАМЕНДЕТЪ ТРНЖДЫ СТЪА ДАРЫ, ГЛАГОЛА:

ХЛКЪ ОУВЪ СІИ, СЛМОЕ ЧТНОЕ ТЧЛО ГДА Н БГА Н ГПСА НАШЕГЪ ІНСА ХРТА.

ДІАКОНЪ: ІМННЪ.

Н ПАКН ДІАКОНЪ:

БЛГОСЛОВІ ВЛКО, СТЪЮ ЧАШЪ.

СЦІЕННИКЪ ЖЕ БЛГОСЛОВІАА ГЛАГОЛЕТЪ:

ЧАШЪ ЖЕ СІЮ, СЛМЮ ЧТНЮ КРЪВЪ ГДА Н БГА Н ГПСА НАШЕГЪ ІНСА ХРТА.

ДІАКОНЪ: ІМННЪ.

Н ПАКН ДІАКОНЪ ГЛЕТЪ:

БЛГОСЛОВІ ВЛКО, ОКОА.

roveň zavěšenu na jednom z prstů pravé ruky i kadidelnici. Kněz sám pak vezme svatý kalich, načež oba vycházejí severními dveřmi, kráčejí za světloňosem (procházející chrámem s modlitbou). Nakonec stanou před svatými dveřmi a obrátí se čelem k lidu. Cestou a poté stojíce na soleji, říkají:

Diákon: **N**a vладыку našeho metropolitu (jméno) [na vладыку našeho (archi-) episkopa (jméno)], na veškeré pravoslavné archierejstvo, všechno důstojné kněžstvo, diákonstvo v Kristu, mnišstvo a služebnictvo církevní nechť rozpomene se Hospodin Bůh v království svém, vždycky, nyní i příště, až na věky věkův.

(Diákon hned poté odchází do oltáře.)

Věřící: Amen.

Kněz: **N**a zakladatele, dobrodince a obec svatého chrámu tohoto (na naše nemocné i na zesnulé bratry naše), na vás i všechny pravoslavné křesťany nechť rozpomene se Hospodin Bůh v království svém, vždycky, nyní i příště, až na věky věkův.

(Žehná kalichem a odchází do oltáře.)

Věřící: Amen.

Věřící lid zpívá druhou část Cherubínské písně (nebo jiného zpěvu, který se pje na velký čtvrtek či velkou sobotu):

Abychom přijali Krále všech, andělskými řády neviditelně se slávou provázeného. Alleluja, alleluja, alleluja.

Diákon, přišed do oltáře, stojí po pravé straně prestolu a drží diskos ve výši hlavy; když přichází kněz, praví k němu diákon:

Nechť rozpomene se Hospodin Bůh na kněžství tvé v království svém.

Kněz nato dí diákonu: Nechť rozpomene se Hospodin Bůh na diákonství tvé v království svém, vždycky, nyní i příště, až na věky věkův. Amen.

Pak postaví svatý kalich na svatý prestol, požehná světloňoši (zavře svaté dveře a zatáhne oponu). Bere svatý diskos s hlavy diákona, postaví jej na svatý prestol, řka:

Šlechetný Josef, s dřeva snav přečistě tělo tvé, plátnem čistým je ovinul a pokryv je věcmi vonnými, ve hrob nový je položil.

ТѢЖЕ ПОКРОБЦЫ ОУКЪ ВЗЕМЪ ѿ ЦІЕННАГО ДІСКОГА, Ѣ СГѢГО ПОТІРА, ПОЛАГАЮТЪ НА
ЄДИНѢЙ СТРѢНѢ СГѢМЪ ТРАПЕЗЫ. ВОЗДЪХЪ ЖЕ ѿ ДІАКОНА РАМА ВЗЕМЪ, Ѣ ПОКАДНІХЪ
ПОКРЫВАЮТЪ ѢМЪ СГѢМЪ, ГЛАГОЛА:

БЛАГОСВѢРАЗНЫЙ ІУСІФЪ, ЄХЪ ДРЕКА ЄНЕМЪ ПРЄЧІСТОЕ ЧКЛО ЧКОЕ,
ПЛАЦАНІЦЮ ЧІСТОЮ ѠВБІВЪХЪ, Ѣ КОНАМИ КО ГРѢБѢ НѢВѢ ПОКРЫВЪХЪ
ПОЛОЖИ.

Ѣ ПРІЕМЪ КАДІАЛЬНИЦЪ ѿ ДІАКОНОВЫ РЪКІ, КАДІТЪ СГѢМЪ ТРІЖДЫ, ГЛАГОЛА:

ОУБЛАЖИ, ГДІ, БЛАГОВОЛЕНІЕМЪ ЧКОІМЪ СІѠНА, Ѣ ДА СОЗІЖАДУТЪ
СЧѢНЫ ІЕРУСАЛІМСКІА: ТОГДА БЛАГОВОЛІШИ ЖЕРТВЪ ПРАВДЫ, ВОЗНО-
ШЕНІЕ Ѣ ВЕСЕЛОЖЕАСАМА, ТОГДА ВОЗЛОЖАТЪ НА ѠЛТАРЬ ЧКОІ ЧЕЛЫЦЫ.

Ѣ ѠДАВЪ КАДІАЛЬНИЦЪ (Ѣ ѠПДЕТНІХЪ ФЕАѠНЫ),
ПРІКЛОНИВЪХЪ ГЛАВЪ, ГЛАГОЛЕТЪ ДІАКОНЪ:

ПОМАНІ МА, БРАТЄ Ѣ БОСЛЪЖІТЕЛЮ.

Ѣ ДІАКОНЪ КЪ НЕМЪ:

ДА ПОМАНЕТЪ ГДЪ БГЪ СВѢЦІЕНСТВО ЧКОЕ КО
ЦАРЕТВІИ ЄВОЕМЪ.

ТѢЖЕ Ѣ ДІАКОНЪ, ПОКЛОНИВЪХЪ Ѣ СѢМЪ ГЛАВЪ,
ДЕРЖА ВЪЗВІЧѢ Ѣ ѠРАРЪ ТРЕМИ ПЄСРЕТЫ ДЕНІЦЫ,
ГЛАГОЛЕТЪ КО ЦІЕННИКЪ:

ПОМОЛІСА Ѡ МНѢ, ВЛАДЫКО СВѢТЪЙ.

Ѣ СВѢЦІЕННИКЪ: ДЪХЪ СВѢТЪЙ НѢЙДЕТЪ НА
ЧЛА, Ѣ ЄІАА ВЪШНАГО ѠСВЕНІТЪ ЧЛА.

Ѣ ДІАКОНЪ: ТОІЖЕ ДЪХЪ СОДѢЙСТВУЕТЪ НАМЪ
ВЕА ДНИ ЖИВОТЪ НАШЕГО.

Ѣ ПАКІ ЧѠЙЖДЕ: ПОМАНІ МА, ВЛАДЫКО СВѢТЪЙ.

Ѣ СВѢЦІЕННИКЪ: ДА ПОМАНЕТЪ ЧЛА ГДЪ БГЪ КО ЦАРЕТВІИ ЄВОЕМЪ, ВЄГДА,
НЫНѢ Ѣ ПРІЕНО, Ѣ КО ВѢКІИ ВѢКѠВЪХЪ.

Ѣ ДІАКОНЪ, РЕКЪ: АМІНЬ,
Ѣ ЦѢЛОВАВЪХЪ ДЕНІЦЪ ЦІЕННИКА, ѢСХОДИТЪ СЪКВЕРНЫМИ ДВЕРЬМИ,
Ѣ СГѢМЪ НА ѠКЫЧЕНІЕМЪ МЪСРЕКЪ, ГЛАГОЛЕТЪ:

Kněz nahlas pronáší ustanovující věty tajemné večeře:

Dal svatým svým učedníkům a apoštolům, řka: **Veźmĕte, jezte, to jest Tĕlo mé, kterĕž za vás lámáno jest na odpuštění hříchů.**

Vĕřící: Amen.

Při těchto slovech kněz i diákon, který drží orar třemi prsty pravice, ukazují na svatý diskos. Po nich se s úklonou přežehnají. (Podobně pak i při druhé větĕ: „...Pijte z něho všichni,“ ukazují na kalich a klanĕjí se.)

Kněz se tiše modlí: Podobně vzal i kalich a smísiv v něm plod vinné révy s vodou, díky činil, požehnal, posvětil a –

Kněz znovu nahlas: Dal svatým svým učedníkům a apoštolům, řka: **Pijte z něho všichni, to jest Krev má Nového zákona, která se za vás a za mnohé vylévá na odpuštění hříchů.**

Vĕřící: Amen.

Kněz sklání hlavu a modlí se potichu:

To činite na mou památku; neboť kolikrátkoli byste jedli chléb tento a kalich tento pili, smrt mou zvěstovati a mé zmrtvýchvstání vyznávati budete. Pročež i my, Vládce, vzpomínajíce spasitelné jeho utrpení, oživující kříž, třídení pohřbení, z mrtvých vzkříšení, na nebe vystoupení, po pravici tebe, Boha a Otce, usednutí i slavný a strašný příchod jeho druhý, –

Kněz nahlas:

Tvoje z tvého tobĕ přinášíme pro vše a za vše.

Při těchto slovech diákon, odloživ ripidu, přeloží ruce ve způsob kříže, uchopí levou rukou svatý kalich, pravou pak rukou svatý diskos a pozdvihuje je do výše (činí s nimi nad antiminsem znamení kříže), skloniv při tom hlavu.

И ВОЗГЛАШЕНО ГЛАГОЛЕТЪ СІЕ:

АДДЕ С҃Т҃ЫМЪ СВОИМЪ ОУЧЕНИКОМЪ И АП҃ЛОМЪ, РЕКЪ: ПРИИМИТЕ, ІАДНІТЕ, СІЕ ЁСТЬ ТѢЛО МОЕ, ЁЖЕ ЗА К҃И ЛОМИМОЕ ВО ОУСТАВЛЕНІЕ ГРѢХОВЪ.

Діакъ: ѿмнѣ.

Семъ же глаголемомъ, показуетъ екаціенникъ діаконъ с҃т҃ый дискосъ, держъ и орарь тремя персты десницы. Подобнѣ, и егда глаголетъ екаціенникъ: Пійте ѿ неа кѣи: епоказуетъ и самъ с҃т҃ый потїръ.

Сціенникъ вчѣй: Подобнѣ и чашъ ѿ плода лознаго пріемъ, ра-творѣвъ, бл҃годарѣвъ, бл҃гословѣвъ, оуспѣвъ,

И ПАКИ ВОЗГЛАШАЕТЪ СІЕ:

АДДЕ С҃Т҃ЫМЪ СВОИМЪ ОУЧЕНИКОМЪ И АП҃ЛОМЪ, РЕКЪ: ПІЙТЕ ѿ неа кѣи, сїа ёсть кровъ моа новаго завета, іаже за к҃и и за мнѡгіа ижезиимаа, во оуставленіе грѣховъ.

Діакъ: ѿмнѣ.

Сціенникъ приклонѣвъ главъ, молнѣа вчѣй:

СІЕ ТВОРИТЕ ВЪ МОЕ ВОСПОМИНАНІЕ: ЕЛИЖДА ВО ѡЦЕ ІАСТЕ ХЛѢБЪ СІИ, И ЧАШЪ СІЮ ПІЕТЕ, МОЮ СМЕРТЬ ВОЗВѢЩАЕТЕ, МОЕ ВОСКРѢНІЕ ИСПОВѢДАЕТЕ. ПОМИНАЮЩЕ ОУБО, БЛ҃ГО, И МЫ ЕПАСІТЕЛЬНАА Е҃ГѠ СТРАДАНІА, ЖИВОТВОРАЩІИ КР҃ТЪ, ТРИДНѢ-НОЕ ПОГРЕБЕНІЕ, ЁЖЕ ИЗ МЕРТВЫХЪ ВОСКРѢНІЕ, ЁЖЕ НА НЕБА ВОЗШЕ-ТВІЕ, ЁЖЕ ОУДЕИШЮ ТЕБѢ Б҃ГА И ОЦА С҃ВѢЩНІЕ, И СЛАВНОЕ И СТРАШ-НОЕ Е҃ГѠ ВТОРОЕ ПРИШЕДІЕ,

ВОЗГЛАШАЕТЪ СЦІЕННИКЪ:

ТВОА ѿ ТВОИХЪ ТЕБѢ ПРИНОСАЩЕ, ѿ вѣхъ и за вѣ.

Семъ же глаголемъ, діаконъ ѡлагаетъ рїцаъ, и преложъ ршцѣ кр҃тосокразицѣ, и подѣмъ с҃т҃ый дискосъ, и с҃т҃ый потїръ, и поклоннѣа ѡмнленнѣ.

Ve hrobě tělem, v pekle s duší co Bůh, v ráji pak s lotrem a na trůně s Otcem i Duchem, vše nevystižitelně naplňuje, byl jsi, Kriste.

Jako životonosec, krásnější než ráj, vpravdě skvělejší než každá královská komnata, ukázal se, Kriste, hrob tvůj, pramen našeho vzkříšení.

Potom vezme pokrývku se svatého diskosu, položí ji na levou stranu svatého prestolu, pak sejme pokrývku se svatého kalicha a položí ji na pravou stranu svatého prestolu. Nato vezme velkou pokrývku (aer) s ramene diákona a okouří ji a pokrývá jí svatý diskos i kalich, řka:

Šlechtný Josef, s dřeva snav přečistě tělo tvé, plátnem čistým je ovinul a pokryv je věcmi vonnými, ve hrob nový je položil.

I vzav kadidelnici z ruky diákona, okouje svaté dary třikrát, řka:

Prokaž dobrodiní Sionu, Hospodine, v zalíbení svém; nechť zbudovány jsou zdi jerusalemské. Tehdy zalíbíš sobě oběť spravedlnosti, žertvu a celopaly; tehdaž beránky na oltář tvůj klásti budou.

A odloživ kadidelnici (a spustiv felon), nakloní hlavu k diákonovi, řka:

Rozpomeň se na mne, bratře spolusloužící!

Diákon: Rozpomeň se Hospodin Bůh na kněžství tvé v království svém.

A skloniv i on hlavu, drže orar třemi prsty, dí knězi:

Pomodli se za mne, vладыко svatý!

Kněz: Duch Svatý sestoupí na tebe a moc Nejvyššího zastíní tě.

Diákon: Tentýž Duch nechť spolupůsobí s námi po všechny dny života našeho.

A ihned: Rozpomeň se na mne, vладыко svatý!

Kněz: Rozpomeň se na tě Hospodin Bůh v království svém, vždycky, nyní i příště, až na věky věkův.

Diákon: Amen.

A polibiv pravici kněze, vychází z oltáře severními dveřmi a postaviv se před svaté dveře, dí:

Πεπόλνιμѡ молѣтѡѡ нѡшѡ Гдѣви.

Лѣкѡ: Гдѣ, помѣлѡй.

☩ прѣдложѣннѡѡ чѣстнѡѡ дѡрѣѡѡ, Гдѡ помѡлнмѡ.

Лѣкѡ: Гдѣ, помѣлѡй.

☩ стѣмѡ хрѡмѣ сѣмѡ, ѡ еѡ вѣроѡ, блѡгоговѣннѣмѡ ѡ стѡрѡхѡмѡ
вѣѡннѡмѡ вхѡдѡцихѡ вѡнѡ, Гдѡ помѡлнмѡ.

Лѣкѡ: Гдѣ, помѣлѡй.

☩ ѡзбѡвѣтнѣлѡ нѡмѡ ѡ вѣлѡкѡлѡ еѡѡрѡви, гнѣѡѡ ѡ нѡѡѡдѡ, Гдѡ
помѡлнмѡ.

Лѣкѡ: Гдѣ, помѣлѡй.

Злѣтѡѡпнѣ, еѡсѣнѣ, помѣлѡй ѡ сѡхранѣнѣ нѡсѡ Бѡѡе чѡѡѡѡ блѡѡдѡтѡѡ.

Лѣкѡ: Гдѣ, помѣлѡй.

Днѣ вѡсѡѡ сѡѡѡрѡшеннѡ, сѡвѡтѡ, мѣрнѡ ѡ ѡѡзгѡрѡшнѡ, ѡѡ Гдѡ прѡсѣннѡ.

Лѣкѡ: Подѡй, Гдѣ.

ѡгѡлѡ мѣрнѡ, вѡѡрнѡ нѡстѡѡвннѡ, хрѡнѣтѡлѡ дѡшѡ ѡ чѡѡлѣсѡ нѡшнѡѡ,
ѡѡ Гдѡ прѡсѣннѡ.

Лѣкѡ: Подѡй, Гдѣ.

Прѡцѣнѣлѡ ѡ ѡстѡвлѣнѣлѡ гѡѡѡѡѡѡ ѡ прѡгрѡѡшеннѣ нѡшнѡѡ, ѡѡ Гдѡ
прѡсѣннѡ.

Лѣкѡ: Подѡй, Гдѣ.

Дѡѡѡрѡѡѡ ѡ полѣзнѡѡѡ дѡшѡѡмѡ нѡшѡѡмѡ, ѡ мѣрѡ мѣрѡѡѡ, ѡѡ Гдѡ
прѡсѣннѡ.

Лѣкѡ: Подѡй, Гдѣ.

Прѡѡѡѡ вѡрѡмѡ жнѡѡѡѡ нѡшѡѡѡѡ ѡ мѣрѡѡ ѡ ѡѡѡлѡннѣ еѡѡнѡѡѡѡѡ, ѡѡ Гдѡ
прѡсѣннѡ.

Лѣкѡ: Подѡй, Гдѣ.

před všemi věky, na zemi se zjevil a s lidmi žil. Z Panny svaté se vtělil, sebe samého snížil, vzezření služebníka přijav. Tělu ponížení našeho se připodobnil, aby učinil nás podobnými obrazu slávy své.

Vždyť skrze člověka hřích vstoupil do světa a skrze hřích smrt, a proto jednorozený Syn tvůj, jsoucí v náruči tvé, Boha a Otce, narozený z ženy, svaté Bohorodice a vždycky Panny Marie, jsa podroben zákonu, ráčil v těle svém odsoudit hřích, aby ti, kteří v Adamovi umírají, oživeni byli v samém Kristu tvém. A pobýv na světě tomto, dal spasitelná nařízení, odvrátil nás od klamu modloslužby a přivedl nás k poznání tebe, pravého Boha a Otce. Získal nás jako lid svůj vyvolený, královské kněžstvo a národ svatý. Očistiv nás vodou a posvětiv Duchem Svatým, dal sebe jako výkupné smrti, v jejíž *moci* jako zaprodání hříchu jsme byli drženi. Skrze kříž sestoupil do podsvětí, aby naplnil sebou všechno a rozlomil mučivé *okovy* smrti. Vstal pak z mrtvých třetího dne a otevřel každému tělu cestu ke vzkříšení z mrtvých, ježto záhuba nedokázala se zmocnit Původce života. Stal se tím prvotinou ze zemřelých, prvorozeným z mrtvých, aby ve všem a mezi všemi prvenství měl. Vystoupil *pak* na nebesa a usedl po pravici velebnosti tvé na výsostech a přijde odplatit každému podle skutků jeho.

Zanechal však nám ke vzpomínání spasitelného utrpení svého to, co jsme ti *zde* dle přikázání jeho předložili. Chtěje se totiž vypravit na věčně památnou, dobrovolnou a životodárnou smrt svou, v noci, v níž vydal sebe za život světa, vzal chléb do svatých a přečistých rukou svých a ukázav jej tobě, Bohu a Otci, díky činil, požehnal, posvětil, rozlomil a –

сїанїе славы твоєа, и начертанїе ѹпог҃таси твоєа, носѧ же всѧ глаголомъ силы своєа, не хнцїенїе непцекѧ ѣже быти рабемъ твоѣмъ б҃гъ и о҃цъ, но б҃гъ сынъ превѣчный, на землѣ г҃ависа, и чл҃комъ споживѣ: и ѿ дѣвы ст҃ыа воплощсѧ, и рождѣннъ, зрачкѧ раба прїемъ, соображенъ бѣхъ чл҃кѧ смиренїа нашегѧ, да насъ сообразны сотворитъ образъ славы своєа.

Понѣже бо человекѡмъ грѣхъ видѣ въ мїрѣ, и грѣхѡмъ смѣрть, бл҃говоли еднородный твоѡ б҃гъ, сынъ въ недрѣхъ твоѣхъ б҃га и о҃ца, бѣхъ ѿ жены ст҃ыа б҃цы и пренодѣвы мрїи, бѣхъ подъ закономъ, ѡсудити грѣхъ плѡтїю своєю, да во адѧмѣ оумирающе, ѡживотворитсѧ въ самѡмъ хр҃тѣ твоѡмъ, и поживъ въ мїрѣ семъ, давъ повелѣнїа спасительнаа, ѡсудивъ насъ прелести идольскїа, приведе въ познанїе тебе истиннагѧ б҃га и о҃ца, ст҃ажавъ насъ себѣ люди избранны, цр҃ковѣ сїенїе, г҃ависъ ст҃хъ: и ѡчистихъ водою, и ѡсѣтихъ д҃хомъ ст҃ымъ, даде себѣ и змѣнѣ смѣрти, въ нейже держими бѣхѡмъ, продани подъ грѣхѡмъ, и сошедъ кр҃тѡмъ во адъ, да исполнитъ собою всѧ, разрѣши болѣзнь смѣртныа, и воскресъ въ третїи день, и пѣтъ сотворивъ всѧкой плѡти, ѣже и з мѣртвыхъ воскресенїемъ, ѧко не баше мѡщино держимѣ быти тлѣнїемъ начальникѣ жїзни, быетъ начатокъ оумершихъ, перворожденъ и з мѣртвыхъ, да вздѣтъ самъ всѧ, во всѣхъ первенствѣхъ: и возшедъ на небѧ, сѣде ѡдеснѡу величествїа твоегѡ на высокихъ, иже и прїидетъ воздѧти комѣждо по дѣломъ егѡ.

Ѹсудивъ же намъ воспоминанїа спасительнагѧ своегѡ страданїа сїа, ѧже предложихѡмъ по егѡ заповѣдемъ. Хотѧ бо и зыти на кольнѡю и пренепамѧтнѡю, и животворѧщю свою смѣрть, въ нѡщѣ, въ нѡже предааше себѣ за живѡтъ мїра, прїемъ хлѣбъ на ст҃ыа своѧ и прѣчтыа рѣки, показавъ тебе б҃гъ и о҃цъ, бл҃годаривъ, бл҃гословивъ, ѡсѣтихъ, преломивъ,

Doplňme modlitbu naši k Hospodinu.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za předložené důstojné dary k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za svatý chrám tento a za vcházející v něj s vírou, zbožností a bázní Boží k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Abychom vysvobozeni byli od všelikého soužení, hněvu a nouze, k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Zastaň se nás, spasiž nás, smiluj se nad námi a zachovej nás, Bože, blahodatí (milostí) svou.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Abychom celý den dokonale, svatě, pokojně a bez hříchu strávili, Hospodina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Za anděla pokoje, věrného vůdce, ochránce duší a těl našich, Hospodina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Za odpuštění a prominutí hříchů a poklesků našich Hospodina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Za to, co je dobré a užitečné duším našim, a za mír světa Hospodina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Abychom ostatní čas života svého v pokoji a pokání skončili, Hospodina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Хрѣтіанскїа кончіны животоу нашего, безболѣзненны, непорѣдны, мїрны и добраго шѣвѣта на стѣшнѣмъ сѣдїци Хрѣтоу прѣсимъ.

Дїкс: Подїи, Гдї.

Престѣю, пречѣю, преблгословеннѣю, славною влѣцѣ нашѣ Бѣѣ, и принодѣѣ Мрїю со вѣрми стѣими поманѣше, самн себе, и дрѣгѣ дрѣга, и вѣсь животоу нашѣ Хрѣту Бѣѣ предадїмъ.

Дїкс: Тебѣ, Гдї.

**Млѣтва приношенїа,
по поставленїи вѣрственихъ дарѣвъ на стѣмъ престолѣ.**

Гдї Бже нашѣ, создавый насъ, и введый въ жизнь сїю, показавый намъ пѣти во спасенїе, даровавый намъ нѣныхъ тѣлнхъ ѡкровенїе: ты бо сїи положивый насъ въ сѣже сїю, еилоу Дѣа твоего стѣго. Блгволаи оубо Гдї, кѣти намъ сѣжителѣмъ нѣваго твоего завѣта, сѣгамъ стѣихъ твоихъ тѣннстѣхъ, прїмнї насъ приближающїхѣ стѣомъ твоемъ жерственикѣ, по множествѣ милости твоеѣ, да бѣдемъ достѣни приношїти тебѣ словеннѣю сїю и безкровнѣю жерствѣ ѡ нашихъ согрѣшенїихъ и ѡ людскїихъ некрѣжествїихъ: юже прїемъ во стѣий и пренѣный, и мысленный твої жерственикѣ, въ коню блгдоханїа, возниполаи намъ блгодать стѣго твоего Дѣа. Прїзри на ны Бже, и виждь на сѣже сїю нашѣ, и прїмнї ю, ѣкоже прїалъ сїи ѣвелевы дары, нѣевы жертвы, ѣбраамова веплѣдїа, Мѡнѣеова и ѣарѣонова стѣстѣва, Самѣилова мїрнаа. ѣкоже прїалъ сїи ѡ стѣихъ твоихъ ѣплъ истиннѣю сїю сѣже, енце и ѡ рѣкѣ насъ грѣшныхъ прїмнї дары сїа въ блгостн твоеї Гдї: ѣко да сподобльшесѣ сѣжити безъ порока стѣомъ твоемъ жерственикѣ, ѡбращемъ мздѣ вѣрныхъ и мѣдрыхъ строїтелѣхъ въ дѣнь стѣшный созданїа твоего прѣведнаго.

kříže nad ním. Poté políbiv ji, složí ji a položí na svatý prestol. Pak přejde opět na pravou stranu svatého prestolu, vezme ripidu a věje jí tiše a s plnou pozorností a bázni nad svatými Dary.

Kněz se modlí:

S těmito blaženými mocnostmi, Vládce lidumilný, i my hříšní voláme a pravíme: Vpravdě svatý jsi a přesvatý, a nezměrná jest velkolepost svatosti tvé. Ctihodný jsi i ve všech skutcích svých, neboť spravedlivě a podle pravého úsudku jsi ve všem nakládal s námi.

Vytvořil jsi člověka, vzav *k tomu* prach země; učinil jsi jej dle obrazu svého, Bože, počtu mu tím prokázav. Umístil jsi jej do ráje rozkoše, zaslíbiv mu nesmrtelnost života a sladkost věčného blaha v zachovávaní přikázání tvých. Když však tebe, Boha pravého, který jej stvořil, *člověk* neuposlechl a klamem hadovým se nechal svést, a svými hříchy pak umrtven byl, vyhnal jsi jej podle spravedlivého soudu svého, Bože, z ráje do světa tohoto a navrátil jsi jej zemi, ze které byl vzat. — Leč uchystal jsi mu spásu skrze znovuzrození v samém Kristu tvém. Neodvrátil ses totiž zcela od stvoření svého, Blahý, a nezapomněl jsi na dílo rukou svých, ale pro milosrdenství své a z milosti své navštěvoval jsi nás rozličnými způsoby: posílal jsi proroky; činil mocné *skutky* skrze svaté své, kteří v každém pokolení tobě se zalíbili; mluvil jsi k nám ústy služebníků svých proroků, předpovídaje nám blížící se spasení; dal jsi zákon na pomoc a anděly jsi na stráž postavil.

Když se pak čas naplnil, mluvil jsi k nám v samém Synu svém, jímž i věky jsi učinil. On je září tvé slávy i zobrazení tvé Osoby a udržuje vše hlasem *slova* moci své. Rozhodl se *však* nelpět na rovnosti tobě, Bohu a Otci, *a tak* ač byl Bůh, *zrozený*

Лікх: СѢТХ, СѢТХ, СѢТХ ГДѢ САВАОДЪ, ІСПОЛНЬ НѢО І ЗЕМЛѢ СЛАВЫ ТВОЕѢ, ѠЕАІННА ВЪ
ВЫШНИХЪ, БѢГОЛОВѢНХЪ ГРАДЫИ ВО ІМА ГДНЕ, ѠЕАІННА ВЪ ВЫШНИХЪ.

І ЗАЧѢ ПАКИ ДІАКОНЪ, ПРИИМЪ СѢШЮ СВѢЗДІЦЪ Ѡ СѢАГО ДІАКОЛА, ТВОРИТЪ КРѢТЪ
ѠБРАЗЪ ВЕРХЪ СГѠ, І ЦѢЛОВАКЪ ІѠ ПОЛАГАЕТЪ. ТАЖЕ ПРИХОДНТЪ, І СГАНЕТЪ НА
ДЕСНѢИ СТРАНѢ: І ВЗЕМЪ РІПІДЪ ВЪ РЪЦѢ, ѠМАХИВАЕТЪ ТНХѠ СО ВЕЛКИМЪ
ВНИМАНІЕМЪ І СТРАХОМЪ, ВЕРХЪ СѢТХЪ ДАРѠВЪ, ІАКО НЕ СЪКРТИ МЪХАМЪ, НИ
ІНОМЪ ЧЕСОМЪ ЧАКОВОМЪ. АЩЕ ЖЕ НѢСТЬ РІПІДЫ, ТВОРИТЪ СЕѢ СО СДІАКОНЪМЪ
ПОКРѠЦЕМЪ.

СѢІЕННИКЪ МОЛНТЕА:

ГХ СІМН БЛЖЕННЫМИ СІЛАМИ, ВЛКО ЧЛѢВКОЛІѠВЧЕ, І МЫ
ГРѢШНИИ КОПІЕМЪ, І ГЛАГОЛЕМЪ: СѢТХ СЕИ ІАКО КОІСТНИИЪ І
ПРЕСѢТЪ, І НѢСТЬ МѢРЫ ВЕЛИКОЛѢПІЮ СѢЫНИ ТВОЕѢ, І РПІВЕНЪ
КО ВЕРѢХЪ ДѢЛѢХЪ ТВОИХЪ, ІАКО ПРАВДОЮ І СДѠМЪ ІСТИННЫМЪ
ВЕЛѢ НАВЕЛЪ СЕИ НА НЫ: СОЗДѢВЪ БО ЧЕЛОВѢКА ПЕРЕТЪ ВЗЕМЪ Ѡ
ЗЕМЛѢ, І ѠБРАЗОМЪ ТВОИМЪ БЖЕ ПОЧЕТЪ, ПОЛОЖІЛЪ СЕИ ВЪ РАИ
ПІЦИ, БЕЗСМЕРТІЕ ЖІЗНИ І НАСЛАЖДЕНІЕ ВѢЧНЫХЪ БЛГЪ, ВЪ
СОБЛЮДЕНІЕ ЗАПОВѢДЕИ ТВОИХЪ ѠБѢЩѢВЪ СМЪ: НО ПРЕСДЪАВША
ТЕБѢ ІСТИННАГО БГА, СОЗДѢВШАГО СГѠ, І ПРЕЛЕСТІЮ СМІЕКОЮ
ПРИВЛЕКШАСА, ѠУМЕРЩІВЛЕНА ЖЕ СКОИМИ ПРЕГРѢШЕНЬМИ, ІЗГНАЛЪ
СЕИ СГѠ ПРАВЕДНЫМЪ ТВОИМЪ СДѠМЪ БЖЕ, Ѡ РАДЪ ВЪ МІРЪ СЕИ, І
ѠВРАТИЛЪ СЕИ ВЪ ЗЕМЛЮ, Ѡ НЕАЖЕ ВЗѢТЪ БЫТЬ, ѠУСТРОАА
СМЪ ПАКИБЫТІѢ СПАСЕНІЕ, ВЪ САМОМЪ ХРѢТѢ ТВОЕМЪ. НЕ КѠ ѠВРА-
ТИЛАСА СЕИ СОЗДАНІѢ ТВОЕГѠ ВЪ КОНЕЦЪ, СЖЕ СОТВОРИЛЪ СЕИ
БЛЖЕ: НИЖЕ ЗАБЫЛЪ СЕИ ДѢЛА РЪКЪ ТВОИХЪ, НО ПОСѢТИЛЪ СЕИ
МНОГОСВРАЗНѢ, РАДИ МИЛОСЕРДІѢ МЛГТИ ТВОЕѢ. ПРѢРОКИ ПОСЛАЛЪ
СЕИ: СОТВОРИЛЪ СЕИ СІЛЫ СѢЫМИ ТВОИМИ, ВЪ КОЕМЪДО РОДѢ
БЛГОУГОДІВШИМИ ТЕБѢ. ГЛАГОЛАА СЕИ НАМЪ ѠУСТЫІ РАКЪ ТВОИХЪ
ПРѢРОКѠВЪ, ПРЕДВОЗВѢЩѢА НАМЪ ХѠТѢЩЕЕ БЫТИ СПАСЕНІЕ:
ЗАКОНЪ ДѢЛЪ СЕИ ВЪ ПОМОЦЬ, АГГЛЫ ПОСТАВІЛЪ СЕИ ХРАНИТЕЛИ.

БГДА ЖЕ ПРІІДЕ ІСПОЛНЕНІЕ ВРЕМЕНЪ, ГЛАГОЛАА СЕИ НАМЪ
САМѢМЪ СНОМЪ ТВОИМЪ, ІАМЖЕ І ВѢККИ СОТВОРИЛЪ СЕИ: ІАЖЕ СЫИ

Za křesťanské skonání života našeho, bez bolesti, bez zahanbení,
v pokoji a za dobré zodpovídání se na hrozném soudu Kristově
prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Nejsvětější, nejčistší, nejblahoslavenější a slavné Vládkyně naší,
Bohorodice a vždycky Panny Marie, se všemi svatými pamětlivi
jsouce, sami sebe i druh druhá i veškeren život náš Kristu Bohu po-
ručme. (*Diákon, pokloniv se a přezhnav, odstupuje před ikonu Spasitele.*)

Věřící: Tobě, Hospodine.

Modlitba přinášení Darů Bohu, po jejich uložení na svatý prestol:

Hospodine, Bože náš, jenž jsi nás učinil a k životu to-
muto přivedl, cesty ke spasení nám ukázal a zjevení
nebeských tajů daroval; ty jsi nás ke službě této mocí
Ducha svého Svatého ustanovil. Dej nám tedy svolení, Hospo-
dine, býti služebníky Nové tvé smlouvy, vykonavateli svatých
Tajin tvých. Přijmi nás, přistupující ke svatému obětnímu sto-
lu tvému, *Bože*, podle mnohé milosti své, abychom hodnými se
stali přinéstí tobě liturgickou tuto a nekrvavou oběť za hříchy
naše a nevědomost lidskou. Přijav tuto oběť na svatý, nadne-
beský a duchovní oltář svůj jako vůni příjemnou, sešli nám
blahodat Ducha svého Svatého. Shlédni na nás, Bože, a popatř
na tuto službu naši a přijmi ji, jako jsi přijal dary Ábela, oběti
Noe, zápalý Abrahama, služby kněžské Mojžíše i Árona, pokoj-
né oběti Samuele. Jako jsi přijal pravou tuto službu od svatých
svých apoštolů, tak přijmi i z rukou nás hříšných Dary tyto,
Hospodine, v dobrotě své. Abychom hodnými se stali bezchyb-
ně sloužit svatému obětnímu stolu tvému, a obdrželi tak odmě-
nu věrných a moudrých správců ve strašný den spravedlivé od-
platy tvé.

Возглашѣніе:

ШЕДРОТЪАМИ ѢДИННОРОДНАГО СНА ЧТВОЕРУ, СЪ НИМЪЖЕ БЛГОСЛОВЕНЪ СЪН, СО ПРЕСЪТЪИМЪ Н БЛГНМЪ Н ЖИКОТВОРАЦИНМЪ ЧТВОИМЪ ДХОМЪ, НЫНѢ Н ПРИСНО, Н ВО ВѢКИ ВѢКОВЪ.

Діакъ: ѿмѣнь.

Іерей: Мнрхъ вѣмъ.

Діакъ: ѿ дхони чтвомъ.

Діаконъ: Возлюбимъ дрлгъ дрлга, да Ѣдиномыслѣемъ исповѣмы.

Діакъ: Оца, ѿ сна, ѿ свѣга дха, Трѣцъ Ѣдиносущноу, ѿ нераздѣльноу.

Сщѣнникъ покланяетсѣ трѣжды, глагола тайно:

Возлюблю тѣ, Гди, крѣпосте моѣ, Гдъ оутвержденіе моѣ, ѿ прикѣжнице моѣ. [Трѣжды.]

Н цѣлуетъ стѣла енце, ѣкоже сътъ покровѣны, первѣе верхъ стѣла діаскопа: тѣже верхъ стѣла потирѣ, ѿ край стѣла трапѣзы предъ сокоу. ѿце ли вѣдѣтъ екациенниковъ два, ѿли множае, то ѿ онн цѣлуютъ стѣла кеи, ѿ дрлгъ дрлга въ рамена. Настоатель же глаголетъ: Хртосъ погредѣ насъ. Н ѿкѣцаетъ цѣлокавыи: ѿ сътъ, ѿ вѣдетъ. Тѣкоже ѿ діакони, ѿце вѣдѣтъ два ѿли трн, цѣлуютъ кнѣждо ѿрарь евоѿ ѿдѣже крѣга ѿбразъ, ѿ дрлгъ дрлга въ рамена, тѣкоже глаголюще, ѣже ѿ екациенники. Подокнѣ же ѿ діаконъ спокланяетсѣ, на немъже стѣитъ мѣстѣ, ѿ цѣлуетъ ѿрарь евоѿ, ѿдѣже сътъ крѣга ѿбразъ, ѿ глаголетъ величїево:

Двѣри, двѣри, премъдростѣю конмемъ.

Сщѣнникъ же воздвизаетъ воздлхъ, ѿ держитъ надъ стѣми дарми. ѿце же ѿни вѣдѣтъ сщѣнники елжацин, тѣкоже воздвизаютъ стѣи воздлхъ, ѿ держатъ надъ стѣми дарми, потрѣляюще, ѿ глаголюще къ себѣ, ѣкоже ѿ людѣ, исповѣданіе вѣры:

Вѣрлю во Ѣдинаго Бга Оца вседержителя, чторца небъ ѿ земан, видимымъ же вѣмъ ѿ невидимымъ. Н во Ѣдинаго Гда Ииса Хртѣ, Сна Бжѣа, Ѣдиногоднаго, ѿже ѿ Оца рожденнаго прѣжде вѣкхъ вѣкхъ: свѣта ѿ свѣта, Бга истинна ѿ Бга истинна, рожденна, не сочворѣнна, Ѣдиносущна Оцѣ, ѿмъже велъ выша. Насъ ради человекхъ, ѿ

roředit, tobě se klanět, tobě děkovat, tebe jediného pravého Boha oslavovat a tobě přinášet se srdcem zkroušeným a duchem pokorným liturgickou tuto službu naši, neboť tys daroval nám poznání pravdy své. Dokáže snad kdo vylíčit moc tvou, slyšitelným učinit všechno chválení tebe, Vládce, aneb vyprávět o všech divech tvých, *jež konáš* v každý čas?

Vládce všech, Hospodine nebes i země a všeho stvoření viditelného i neviditelného, jenž na trůně slávy sedíš a do propasti shlížíš, bezpočátečný, neviditelný, nepostizitelný, nevýslovný, neměnný, Otče Pána našeho Ježíše Krista, velikého Boha a Spasitele, naděje naší, jenž jest obraz dobroty tvé, věrná *tvá* pečeť, v sobě vyjevujícího tebe, Otce. On jest Slovo živé, Bůh pravý, předvěčná moudrost, život, posvěcení, moc, světlo pravé. Skrže něho zjevil se Duch Svätý, Duch pravdy, dar synovství, závdavek budoucího dědictví, počátek věčných blah, síla oživující, pramen posvěcení, z něhož všechno rozumné a duchovní stvoření se posilňujíc, před tebou se klaní a k tobě ustavičnou vysílá chvalořeč, neboť všechno slouží tobě.

Tebe chválí andělé, archandělé, trůnové, panstva, knížectva, mocnosti, síly i mnohoocí cherubíni, kolem tebe stojí serafíni, šest křídel má každý z nich, dvěma totiž zakrývají tváře své, dvěma pak nohy a dvěma létajíce, volají jeden k druhému neumlkajícími ústy nepřestávající chvalozpěvy.

Kněz hlasitě:

Vítěznou píseň zpívajíce, volajíce, hlásajíce a pravíce:

Věřící lid zpívá: Svätý, svätý, svätý jest Hospodin zástupů (Savaof). Plna jsou nebesa i země slávy tvé. Požehnaný, jenž se bere ve jménu Páně.

V této chvíli diákon, odloživ ripidu a přešed předtím kolem prestolu na levou stranu, vezme svatou hvězdičici se svätého diskosu a činí jí znamení

ТѢБѢ КЛѢНАТИСѦ, ТѢБѢ БЛАГОДАРІТИ, ТѢБѢ СЛАВІТИ ЄДИНАГО КОИ-
ТИННОУ СЪЩАГО БГА, И ТѢБѢ ПРИНОСИТИ СРЦЕМЪ СОКРЪЩЕННЫМЪ, И
ДЪХОМЪ СМІРЕНІА СЛОВЕСНОУ СІЮ СЛЪЖЕВЪ НАШУ: ІАКЪ ТЫ ЄСІ
ДАРОВАВЫЙ НАМЪ ПОЗНАНІЕ ТВОЕА ИСТИНЫ. И КТО ДОКОЛЕНЪ
ВОЗГЛАГОЛАТИ СІЛЫ ТВОА, СЛЫШАНЫ СОТВОРИТИ ВЕА ХВАЛЫ
ТВОА, ИЛИ ПОВѢДАТИ ВЕА ЧУДЕА ТВОА ВО ВСАКО ВРЕМѦ ВЛКО;

ВЛКО ВСЕХЪ, ГДИ НБСЕ И ЗЕМЛИ, И ВСЕА ТВАРИ, ВИДИМЫА ЖЕ
И НЕВИДИМЫА: СЕДАИ НА ПРТОЛѢ СЛАВЫ, И ПРИЗІРАИ БЕСДАНЫ,
БЕЗНАЧАЛЕНЕ, НЕВИДИМЕ, НЕПОСТИЖІМЕ, НЕОПИСАННЕ, НЕИЗМѢННЕ
ОЦЕ ГДА НАШЕГО ІИСА ХРТА ВЕЛИКАГО БГА И СПСІТЕЛА, ОУПОВАИА
НАШЕГО, ИЖЕ ЄСТЬ ОБРАЗЪ ТВОЕА БЛГОСТИ: ПЕЧАТЬ РАВНООБРАЗ-
НАА, ВЪ СЕБѢ ПОКАЗВА ТА ОЦА, СЛОВО ЖИВОЕ, БГЪ ИСТИННЫЙ,
ПРЕВѢЧНАА ПРЕМЪДРОСТЬ, ЖИВОТЪ, ОЦЕНІЕ, СИЛА, СВѢТЪ ИСТИН-
НЫЙ, ИМЖЕ ДХЪ СТЫИ ІАВІСА: ДХЪ ИСТИНЫ, СНОПОЛОЖЕНІА
ДАРОВАНІЕ, ОВРЪЧЕНІЕ ВЪДЪЩАГО НАСЛѢДІА, НАЧАТОКЪ ВѢЧНЫХЪ
БЛАГЪ, ЖИВОТВОРАЩАА СИЛА, ИСТОЧНИКЪ ОЦЕНІА, О НЕГОЖЕ
ВЕА ТВАРЬ СЛОВЕСНАА ЖЕ И ОУМНАА ОУКРЕПЛАМА ТѢБѢ СЛЪЖИТЪ,
И ТѢБѢ ПРИНОСИЩЕНОЕ ВОЗЫМАЕТЪ СЛАВОСЛОВІЕ, ІАКЪ ВСАЧЕКАА
РАВНОТНА ТѢБѢ.

ТЕБЕ ВО ХВАЛАТЪ АГГЛІ, АРХАГГЛІ, ПРТОЛІ, ГДЕТВІА, НАЧАЛА,
ВЛАСТИ, СИЛЫ И МНОГОСЧИТІИ ХЕРВІМИ: ТѢБѢ ПРЕДСТОАТЪ
ОКРЕТЪ СЕРАФІМИ, ШЕСТЬ КРІЛЪ ЄДИНОУ, И ШЕСТЬ КРІЛЪ
ЄДИНОУ: И ДВѢМА ОУБЪ ПОКРЫВАЮТЪ ЛИЦА СВОА, ДВѢМА ЖЕ
НОГИ, И ДВѢМА ЛЕТАЮЩЕ, ВЪЗЫВАЮТЪ ЄДИНЪ КО ДРУГОМУ,
НЕПРЕСТАНЫМИ ОУСТЫ, НЕМОЛЧНЫМИ СЛАВОСЛОВЕНЬМИ.

Возглаголююще:

ПОВѢДНОУ ПѢСНЬ ПОЮЩЕ, ВОПІЮЩЕ, ВЪЗЫВАЮЩЕ
И ГЛАГОЛЮЩЕ.

Kněz: Slitovností jednorozeného Syna tvého, s nímž ve-
leben jsi s přesvatým, blahým a oživujícím Duchem
tvým, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Kněz: Pokoj všem.

Věřící: I duchu tvému.

Diákon: Milujme druh druhá, abychom jednomyslně vyznávali.

Věřící: Otce i Syna i Svatého Ducha, Trojici jednobytnou a nerozdílnou.

Kněz se klaní třikrát a říká tiše:

Milovati budu tebe, Hospodine, sílo má; Hospodin jest
hradba má a útočiště mé. (Třikrát)

A políbí pokryté svaté Dary: nejprve aer nad svatým diskosem, pak nad kali-
chem a nakonec okraj svatého prestolu. Jsou-li kněží dva neb více, tedy i oni
všichni takto líbají svaté Dary, jeden po druhém, a poté i jeden druhého na ra-
menou. Svěcením starší vždy řekne: „Kristus uprostřed nás,“ a mladší odvěti:
„Jest a bude.“

Stejně tak diákon, jsou-li dva neb tři, políbí jeden každý svůj orar tam, kde je
znamení kříže, a pak jeden druhého na ramenou, říkajíce totéž, co kněží. Po-
dobně i diákon, který stojí před svatými dveřmi, políbí svůj orar tam, kde je
znamení kříže, a volá hlasitě:

Diákon: Dvěře, dvěře! Pozor mějme k velemoudrosti!

Kněz sejme se svatých Darů aer, pozdvihne jej a drží nad svatými Dary.
Slouží-li více kněží, spolupozdvihují aer a drží společně nad svatými Dary,
chvějíce (potřásajíce) jím a říkajíce potichu (spolu s věřícími) Vyznání víry.

Zalmista: Věřím v jednoho Boha, Otce, Vševládcе, Stvořitele nebe
a země, všeho viditelného i neviditelného.

I v jednoho Pána, Ježíše Krista, Syna Božího, jednorozeného a z Otce
zrozeného přede všemi věky. Světlo ze Světla, Boha pravého z Boha
pravého, rozeného, nestvořeného, jednobytného s Otcem, skrze
něhož vše učiněno bylo. Jenž pro nás lidi a pro naše spasení sestoupil

нашего ради спасения,шедшаго из небес, и воплотившагося во Дха
 Сѣа и Мрїи Дѣвы, и челоувѣчшагося. Распятаго же за ны при понтиї-
 етѣмъ Пїлатѣ, и страдавша, и погребѣнна. И воскресшаго въ третїи
 день по писанїемъ. И возшедшаго на небеса, и седяща у десницею Оца.
 И паки грядущаго со славою, съидти живымъ и мертвымъ, егѡже
 црѣтвию не вѣдетъ конца. И вѣ Дха Сѣаго, Гда, животворащаго, иже
 во Оца и сходящаго, иже со Оцемъ и Сномъ спокланяема и слави-
 ма, глаголющаго пррочи. Во единѣ сѣю сокорнѣю и апльскѣю
 црковѣ. Исповѣдѣю единю крщенїе, во оубавленїе грѣхѡвъ. Чаю
 воскреснїа мертвыхъ: И жизни вѣдущаго вѣка. Аминь.

Дїаконъ величїе: Сѣанемъ добрѣ, сѣанемъ со сѣрахомъ,
 конемъ, сѣоѣ возношенїе вѣ мїрѣ приносїти.

Дїакъ: Милость мїра, жертвѣ хваленїа.

И сїенникъ оубо вземъ воздѣхъ во сѣихъ, и цѣловавъ њ, полагаетъ на единю
 мѣсто, глагола: Благодать гда: Дїаконъ же поклонивъ, вхѡдитъ во сѣи
 олтарь. И приимъ рїпидъ, вѣдетъ сѣа благоговѣннѡ.

Сѣенникъ возгласи:

Благодать Гда нашего Ииса Хрѣта, и любвы Бга и Оца,
 и причастїе Сѣаго Дха, вѣди со вѣмни ками.

Дїакъ: И со дхомъ твоемъ.

Сѣенникъ: Горѣ и мѣнмъ сердца.

Дїакъ: И мамы ко Гдѣ.

Сѣенникъ: Благодаримъ Гда.

Дїакъ: Достойно и праведно съть, покланячїея Оцѣ, и Снѣ, и Сѣомъ Дхѣ, Трїцѣ
 единносущнѣи и нераздѣльнѣи.

Сѣенникъ приклоняе молитва:

Сый блго, Гдн бже Оче вседержїтєлю покланяемый, до-
 стѡйно ѡко воистиннѣ, и прѣно и мѣпо великолѣпїю
 сѣи ни твоеа, тебе хвалити, тебе пѣти, тебе блгословити,

s nebe, vtělil se z Ducha Svatého a Marie Panny a člověkem se stal.
 Jenž za nás ukřižován byl pod Pontským Pilátem, trpěl a pohřben
 byl. A třetího dne vstal z mrtvých podle Písem. Vystoupil na nebesa
 a sedí po pravici Otce. A znovu přijde se slávou soudit živé i mrtvé;
 jeho království nebude (mít) konce.

I v Ducha Svatého, Pána, oživujícího, jenž z Otce vychází a s Otcem
 i Synem spoluctěn a spoluoslavován jest a mluvil skrze proroky.

I v jednu svatou, obecnou a apoštolskou církev.

Vyznávám jeden křest na odpuštění hříchů.

Očekávám vzkříšení mrtvých a život věku budoucího. Amen.

Дїаконъ hlasitě: **Стѣйтежъ пєвнѣ, стѣйтежъ с бѣзнї, позор мѣ-
 ме а в покоји прїнесме сватѡу обѣ!**

Вѣрїци: Milost pokoje, oběť chvály.

Kněz políbí aer a pokládá jej složený na jeho místo na prestole. Дїаконъ при
 zvolání kněze: „Blahodatъ Pána našeho...“ se poklonї a vcházї do svatého
 oltáře. Vezme ripidu a ovívá jí zbožně svatě Dary (nenї-li ripidy, činї tak
 jedním z pokrovců).

Kněz, žehnaje lid: **Blahodatъ Pána našeho Ježíše Krista
 а лѣска Бога Отца а участєнствї Сватѡго Духа будїж се
 всѣми вамї.**

Вѣрїци: I s duchem tvým.

Kněz se vztaženýma rukama: **Vzhůru srdce!**

Вѣрїци: Máme k Pánu.

Kněz se vztaženýma rukama: **Vzdávejme díky Hospodinu!**

Вѣрїци: Důstojno a spravedlivo jest klaněti se Oci i Synu i Svatému Duchu,
 Trojici jednobytně a nerozdílně.

Kněz se sklání a pronáší modlitbu svatě anafory:

Vládce, Hospodine, Bože, Otče vševládnucí (Jsoucí),
 uctíváný! Jest vpravdě důstojno а spravedlivo i patřїчно
 velikoleposti tvě svatosti tebe chválit, tebe opěvovat, tobě dob-